

Erasmus praktická stáž - Česká školička Faro, Portugalsko

Anna, Dominika, Lydie – studentky ÚSP, září-prosinec 2019

Co nám přinesl Erasmus?

Na praktickou stáž do Portugalska jsme vyrážely tři holky, které sice spolu strávily tři roky na bakalářském studiu, ale spíše se neznaly. Jsme tři naprosto rozdílné osobnosti, o kterých byste neřekly, že spolu stráví úžasný čas v cizí zemi a velmi se spřátelí. Na počátku jsme měly obavy, nejen z toho, že se neznáme, ale také jsme vyrážely do cizí země, kde jsme se musely domluvit cizím jazykem a postarat se samy o sebe.

Během těchto tří měsíců jsme zažily spoustu věcí. Od řešení praktických věcí, se kterými jsme nepočítaly, ale do života nám přinesly mnoho zkušeností až po další, mezi kterými se vyjímají hlavně zážitky. Hodně jsme cestovaly – na březích řeky Douro jsme si vychutnávaly výhled na malebné Porto, kde jsme ochutnaly i místní specialitu, francesinhu. V Lisabonu jsme pro změnu ochutnaly Pastel de nata na místě, kde prý byl vymyšlen. Z Fara jsme se dostaly podél nádherného pobřeží až na Konec světa, na Cabo de Sao Vicente, což je nejjihozápadnější cíp Evropy. Za největší zážitek považujeme několik strávených dní na Azorských ostrovech – tak nádherná příroda snad není nikde na světě. Dokud neuvidíte tu nádheru na vlastní oči, neuvěříte, že něco takového může na světě být.

A jiné zážitky? Určitě šest lekcí na surfu! To byl zážitek na celý život. Dále například vaření mezinárodních večeří s našimi přáteli z celého světa... Tolik zajímavých chutí, co jsme ochutnaly! A takhle bychom mohly pokračovat neustále.

A kromě těchto zážitků jsme poznaly nejen jiné lidi a udělaly si přátele po celém světě, ale poznaly jsme i samy sebe. Zlepšily jsme si jazyk, naučily jsme se rozvrhnout si čas, abychom zvládly jak povinnosti, tak i zábavu a poznávání.

Naše praktická stáž spočívala v tom, že jsme vyučovaly bilingvní děti český jazyk. Měly jsme skupinku mladších dětí a skupinku starších dětí. Samozřejmě jsme měly obavy. Jednak v tom, jestli dokážeme pro děti vymyslet program tak, aby je bavil a zároveň si něco odnesly, ale také jestli s nimi dokážeme navázat vztah. Nebudeme nic nalhávat, že začátku to těžké bylo, ale s časem se vše srovnalo a děti nakonec byly smutné, když jsme odjížděly... (a stejně tak my).

A co jsme ve školce vlastně dělaly? Náš týden se skládal z několika částí. Ze začátku týdne (většinou úterý) jsme měly poradou s vedením školky. Dohodly jsme se na tématu, které bude provázet program školičky a zároveň jsme zhodnotily uplynulou školičku. Následující dny se skládaly z naší přípravy programu pro děti (ať už připravování materiálů na výuku českého jazyka, tak i například výrobku nebo jiného programu, který by děti zaujal). Ke konci pracovního týdne (zpravidla ve čtvrtek) pak následovala finální porada, kde jsme představily vedení naše připravené materiály a řekly schéma školičky. Sobotní dopoledne patřila školičce. Takto to šlo po celou dobu naší stáže. Každá z nás jsme si vyzkoušela vůdcovskou pozici – každý týden měla na starosti jedna z nás a ta zodpovídala, že bude vše připravené. Zažily jsme i přípravy Mikulášské besídky, kde jsme si ověřily naše organizační schopnosti. Vedení na nás bylo milé a ochotné nám se vším pomoci. Všechny tyto úkoly a povinnosti nám přinesly mnoho zkušeností, které využijeme ve svém profesním životě.

Tři měsíce v Portugalsku, které se ze začátku zdály jako nekonečné, nakonec utekly jako voda a nám se těžko odjíždělo. Portugalsko si Vás tak podmaní, že se Vám nechce pryč a musíte se sem vrátit. Už plánujeme, kdy se sem opět vrátíme.